

با بزحمتکشان ایران که با مبارزات نیرومند خود، رژیم استبدادی را که سالهاست بدانها تحمیل شده، بلرزه درآورده اند،

درود می فرستیم و از آنها پشتیبانی میکنیم. از گزارش مصوب نهمین کنفرانس سندیکائی جهانی کارگران

کارگران جهان متحد شوید!

مردم

از دکان مرکزی حزب توده ایران

زندانیان سیاسی باید آزاد شوند!

شاه خشمگین و سراسیمه از گسترش مبارزات ضد دیکتاتوری، عسکری خود را بجات مردم انداخته است. یورشهای مکرر و متعدد رژیم بصورت تظاهرات مسالمت آمیز مردم، زندانها را بیش از پیش انباشته است. از حادثه دانشگاه صنعتی آریا مهر که منجر به بازداشت بسیاری از دانشجویان و استادان و شرکت کنندگان شد، تا واقعه باغ گلزار در کرج، حادثه خونبار قم، تظاهرات تهران و تعطیل بازار، تظاهرات بی سابقه همگانی در تبریز و قتل عام مردم، تظاهرات اعتراضی در چهل و چند شهر کشور بعلامت

تهر آمیز رژیم شاه، بخون نشست و هزاران زندانی داد. مسخره است رژیمی که سالوسا به مردم را به دگفت و شنود، دعوت میکند، خود نمایش اعتراض آمیز مردم، پیش اعلامیه، ایراد سخنرانی و تعطیل محل کسب و کار را با گلوله آتش زای پاسخ میدهد. دنباله در صفحه ۲

ابراز خشم نسبت به کشتار تبریز و رویدادهای مختلف پس از آن تا امروز، هزاران نفر از قشرهای مختلف مردم بوسیله مأموران هرزه پوی و درنده خوی ساواک بازداشت و به زندان افتاده اند، که از سرزشت آنها اطلاعی در دست نیست. تظاهرات مردم که در همه جا بشکل مسالمت آمیز آغاز شد، در اثر مقابله خشونت بار و

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

درود شور انگیز به دلاوران که در بند درخیم نشسته اند!

به خسرو روزبه

ای یل پاک سرشت
دشمن زور و ستم
ایکه در علم و عمل خسرو خوبان بودی!
مرگ تو، مرگ نبود
واژه «مردن»، صرف
درخور گوهر والای تو نیست
تو بقلب من و او
چون دل زره که تابد به روانش خورشید
بلر با زنده شلی
همچو بدی، که به گردت چو ستاره
بدرخشند شهیدان دگر!

حال برخیز و بین
این همه مرد حزم
قد مردانه علم
بازوان سخت و فشرده ز نبرد
هر یکی پیل همان اندر رزم
این همه سبزه که در دشت و دمن می بینی
همه از خون تو روئیده شده
کینه های پنهان
حال امواج خروشان گشته
گاه در قم
گاهی اهواز
و گاهی در تبریز...

بیست سال از شهادت یکی از جانبازان ارجمند ه هلی زحمتکش - رفیق خسرو روزبه، عضو مرکزی حزب توده ایران و همزمان ملی کشور نبرد. کمیته مرکزی حزب توده ایران دیری که این روز را نه تنها روز بزرگداشت از این لند آوازه جنبش انقلابی ایران، بلکه روز یاد ز همه زندانیان سیاسی کشور ما اعلام داشته جهانیان میدانند که در زندانهای متعدد رژیم بی محمد رضا شاه، صدها و صدها تن کارگر، روشنفکر، روحانی، نظامی، زنت و مرد، گنشت از سرهمه چیز، بادیو استبداد در افتاده اند، دراز نشسته اند. رژیم برای بزانو در آوردن سر زمین مبارزان زندانی، از تجدید شکنجه های نه و پراه انداختن مجدد، داد گاه، و توسل اع فشارهای مادی و معنوی، ایالی ندارد. ولی نم تقلاهای شوم میرغضبان ساواک، دلبرانی حکمت جوها و تیزابیی ها از جان چشم پوشیدند، ولی ان دست نکشیدند؛ کسان بسیاری در پس ای سیاه زندان، موی را سفید ساخته اند ولی کوه الوند در برابر آفت مستبد که بر تخت نشسته، ایستاده اند و با عظمت روح خود تمام وی را بر ملا ساخته اند. در میان زندانیان زندانیان توده های پاره ها تقابل شگرف معنوی را در پیچ و خم حوادث دشوار نشان داده اند. لمیتان میتوان گفت که تاریخ زندانهای سیاسی از این نوع نمونه های درخشان فراوان ندارد. بران در بند مایه سر بلندی نه تنها جزئی و جنبشی تمام کشور هستند.

نمایندگان ۲۳۰ میلیون کارگر جهان

از مبارزه حق طلبانه مردم ایران پشتیبانی میکنند
کنگره نهم فدراسیون سندیکائی جهانی با کامیابی
کار خود را پایان داد و طی قطعنامه ای
رژیم ترور و اختناق را در ایران محکوم کرد.

روز شانزدهم ماه آوریل ۱۹۷۸ نهمین کنگره عظیم فدراسیون سندیکائی جهانی در تالار بزرگ پارک «فویچاک» در پراگ با حضور ۹۹۶ نماینده، ناظر و مهمان از تمام قاره ها با حضور رفیق (هوساک) دبیر کل حزب کمونیست و رئیس جمهور جمهوری سوسیالیستی چکسلواکی و شخصیت های برجسته این کشور گشایش یافت. ۳۰۳ سازمان سند یگانگی از جمله سازمانهای بین المللی و منطقه ای از ۱۲۶ کشور پندماندگی از ۲۳۰ میلیون کارگر سندیکائی تمام جهان در این کنگره شرکت داشتند. ۴۰ نماینده از سازمانهای غیر دولتی بین المللی و غیر سندیکائی در این کنگره بعنوان مهمان حضور یافتند. دو نماینده از سازمان ملل متحد، دو نماینده از دفتر بین المللی کار، از هر سازمان وابسته به سازمان ملل متحد یک نفر و سه نفر از رهبران دفتر کار کشورهای عرب، نمایندگان سازمان آزادیبخش فلسطین، سازمان مبارزه علیه منع دنباله در صفحه ۲

استفاده بعمل آید. باین مناسبت، ادامه تجویز اسلحه تعرضی در مقیاس وسیع از طرف کشورهای پیمان ناتو بکشورهای این منطقه و از آنجمله ایران نظر را جلب میکند. در این سوداگری خطرناک بویژه ایالات متحده نقش قاطع ایفاء مییابد. طی ۶ سال اخیر ایران به مهمترین خریدار اسلحه آمریکائی مبدل شد. چنانکه خبر گزارى آسوشیتد پرس خبر میدهد، بهای سفارشات ایران برای انواع مختلفه تسلیحات از سرتن ترین هواپیما گرفته تا اسلحه زمینی، هم اکنون به ۲۰ میلیارد دلار بالغ شده است.

گفت: «تنش جهانی در تئیس جهانی کماکان یکی از اهداف عمده سیاست خارجی ترکیه است. باین حال آمریکا و انگلستان که لیدرهای واقعی ستو هستند در تلاشند تا فعالیت نظامی این پیمان را تشدید کنند و این فعالیت را با فعالیت پیمان اتلانتیک پیوند دهند و از طریق این اجلاس به لندن برای حملات ضد شوروی وضد کمونیستی استفاده نمایند. موافق اعلامیه فرانس پرس نماینده ایران در هماهنگی با هیئت ملی نمایندگی غرب بسود بازگشت پیمان ستو، بهیفت ملی اولیه، سخن گفت. صحبت پر سر آنست که به این پیمان چنان تازه ای دمیده شود و بهایه افزایش سرکوب جنبش جهانی بخش ملی و فعال ترک کردن تدارکات جنگی در منطقه ای که بهرزه های اتحاد شوروی مستقیماً مربوط است، از آن

«پراودا» درباره اجلاس اخیر ستو

روزنامه پراودا تحت عنوان «میخواهند به ستوجان تازه ای بدمنند» تفسیر خبر گزارى شوروی را از لندن در شماره ۲۰ آوریل ۱۹۷۸ خود منعکس کرده است. در این تفسیر گفته میشود که در شهر لندن اجلاس نوبتی ستو که در آن انگلستان، ایران، پاکستان، ترکیه و ایالات متحده آمریکا شرکت دارند تشکیل شد. پس از تشریح مسائلی که اجلاس ستو در برابر خود نهاده است، پراودا مینویسد: «اکنون نماینده ترکیه در اجلاس ستو ضمن سخنرانی خود

ما باین وقتا و همه زندانیان سیاسی خطاب میگوئیم: ایران ارجمند! قلوب سرشار از مهر ایران پیوسته باشماست. شهادت خاطر همه کسانی که نند رهائی ایران از بند دوگانه ایستداد و ماند، پیوسته حاضرید. شما با قدا کاری و ایثار بهمه رزمندگان نمونه میدید. در پیکار مقدس ایران، که اکنون گسترش بی سابقه یافته، کماکان در سنگر نبرد حاضرید، زیرا دیوارهای سیمهای خاردار و سر تیزها قادر نیست بر شور شما و جنبش خاقی حائل پدید آورد. عزیزان زندان را علی رقم بانای آن، به بدستان پرورش خود و اراده انقلابی، به گستره تحکیم گگی صفوف همه مبارزان ضد رژیم استبدادی مبدل و امیدی خاموشی ناپذیر را در کانون دلجوی پر نویش شعله ور نگه دارید! بگفته اراتی، زندگی ت. وظیفه همه هموطنان شیفته آزادی و استقلال یاری بخوانده های مبارزان در بند است. در این ا دارد که همه نیروها متحد عمل کنند زیرا این ایست همگانی و انصراف ناپذیر.

بندت عمل و مبارزه همه نیروها
ناصر مخالف استبداد، شرط
ی بر انداختن رژیم دیکتاتوری
محمد رضا شاه است!

عصر جدید

درباره حوادث اخیر ایران

در هفته نامه سیاسی توپه ورمیا (عصر جدید) چاپ اتحاد شوروی (شماره ۱۵ آوریل ۱۹۷۸) گزارشی زیر عنوان «تظاهرات در ایران» انتشار یافت. در گزارش گفته میشود: موج تظاهرات ضد دولتی در ایران رو به اعتلاست. ۲۶ تا ۲۸ ماه مارس در تعدادی از شهرهای نواحی شمالی، جنوبی و مرکزی ایران تظاهراتی انجام گرفت. در خیابانهای بابل، تروین، کاشان و نیز تهران تظاهرات و نمایشهای روی داد که شرکت کنندگان در آنها ناراضگی خود را از وضع موجود در کشور ابراز داشتند.

۲۹ و ۳۰ مارس در شهرهای زاهدان، یزد، اصفهان، مشهد، زفول، خرم آباد، زنجان و نیز کاشان و قزوین مردم دست به تظاهرات زدند.

طبق اخبار خبرگزاری رسمی پارس در شهرهایی که تظاهرات انجام گرفت، موارد حمله به شعب بانکها، ادارات دولتی و مراکز حزب رستاخیز مشاهده شده است.

مخالف حاکمه مانند گذشته برای سرکوب تظاهرات به اسلحه متوسل شدند که در نتیجه تعدادی از تظاهر کنندگان کشته و زخمی شدند.

در جریان حمله واحدهای پلیس به شرکت کنندگان در تظاهرات در یزد دو نفر کشته و هشت نفر زخمی شدند و در قزوین نیز یک نفر کشته شد. تعداد زیادی از شرکت کنندگان در تظاهرات بازداشت شده اند.

مخالف تبلیغاتی رسمی کشور تلاش دارند این تظاهرات را شورش بولوا که از جانب «اشوبگران» و دسیسه بازان از خارج تحریک شده و انمود سازند. اما مشکل کسی باور کند که هیچانیت و تظاهراتی که تقریباً سراسر کشور را فرا گرفته بتواند توسعه دهنده در خارج از کشور سازمان داده شود. بنظر میرسد که واقعیت عبارت از یک جنبش وسیع اعتراضی است.

کنگره نهم فدراسیون سندیکائی جهانی ...

اشغال، جمهوری فدرال آلمان و بسیاری از سایر سازمان های بین المللی و منطقه ای و ۱۲۹ روزنامه نگار از کشورهای گوناگون در شمار حاضرین بودند. پانزده در صد از شرکت کنندگان زن بودند و شماره آنها نسبت به کنگره هشتم پنج در صد افزایش یافته بود. شماره اعضای سندیکائی وابسته به فدراسیون در طول زمان از ۲۰ میلیون نفر به ۱۹۰ میلیون افزایش یافته بود.

از توجه به ارقام بالا بطور ظاهری روشن میشود که نهمین کنگره سندیکائی جهانی بزرگترین مظهر جنبش سندیکائی بین المللی در تاریخ این جنبش پس از تأسیس فدراسیون سندیکائی جهانی در سال ۱۹۴۵ است. همچنین آمار فوق گواه صادقی بر این امر است که روند وحدت در جنبش سندیکائی بین المللی بطت لزوم وحدت عمل طبقه کارگر و زحمتکشان تمام جهان بدون تبعیض، در حال گسترش و پیشرفت است.

ارقام و اعداد مذکور بخوبی نشان میدهد که فدراسیون سندیکائی جهانی بزرگترین مرکز سندیکائی جهان است که برپایه دموکراسی، سازماندهی سندیکائی، همکاران را طمع نظر از گرایش ها و سیستم های اجتماعی مختلف کشورها، بهم پیوند میدهد. و این قدرت را دارد که نبرد برای وحدت کارگران جهان را در مبارزه در راه صلح، آزادی، استقلال، بهبود زندگی و تأمین حقوق اقتصادی و اجتماعی به پیش برد.

کنگره کار خود را با گزارش رفیق ژانوسس دبیر کل فدراسیون در فاصله دو کنگره، آغاز کرد. در این گزارش جامع که در آن وضع کارگران و زحمتکشان جهان و مبارزات آنها در کشور های سرمایه داری، بخوبی تشریح شده، در بخش مربوط به آسیا در مورد ایران چنین آمده است: مل به زحمتکشان ایران که با مبارزه نیرومند خود رژیم استبدادی را که سالیهاست بدانه تبدیل شده، بلرزه در آورده اند، درود میفرستیم و از آنها پشتیبانی می کنیم. در مورد مبارزات اعتراضی در این گزارش چنین میخوانیم: «در ایران علیرغم فشار و تضییقات دمدنشانه اعتراضات و مبارزات و آزادیخواهان گسترش می یابد. درجائی که گزارش به بیان وضع زندگی کارگران و زحمتکشان میپردازد میگوید که ۴۵ درصد از ساکنان شهرهای ایران

اعلامیه انجمن جهانی

حقوقدانان دموکرات

انجمن جهانی حقوقدانان دموکرات در تبال تشدید جدید تضییقات در ایران، وضع فوق العاده نگرانی آور زندانیان سیاسی که در زندانهای اوین و نصر دست به اعتراض گرسنگی زحند یا رها بقامات دولتی ایران وهمچنین دبیر کل سازمان ملل متحد و رئیس کمیته بین المللی صلیب سرخ تلگرافهایی فرستاده است و طی این تلگرافها توجه آنها را به خطر فرق العاده ای که جان زندانیان سیاسی را تهدید میکند جلب کرده است.

بروکسل ۶-۷-۱۹۷۸

هر سه نفر در یک اطاق زندگی میکنند. این گزارش که مورد تأیید کنگره قرار گرفت، شامل فعالیت فدراسیون سندیکائی در فاصله دو کنگره و پیشنهادهایی برای بهبود کار آنها در آینده بود که فشرده آنها بصورت دو طرح به کنگره تقدیم گردید. یکی طرح مربوط به تضمین فعالیت فدراسیون در تمام زمینه ها در آینده و دیگری طرح جامع بنام اعلامیه حقوق سندیکائی است. این دو طرح در دو کمیسیون مورد بحث و مذاکره قرار گرفت و با اصلاحات متعددی از طرف کنگره تصویب گردید. اعلامیه حقوق سندیکائی برنامه عمل برای تمام کارگران و زحمتکشان جهان و راهنمای جامعی برای تمام سندیکاهایست. (ما این اعلامیه را جداگانه منتشر خواهیم کرد).

کنگره هفت روز تمام فعالانه به بحث و تبادل نظر پرداخت. بیش از ۱۲۰ نفر بر آمد کردند و در پایان دو فرا خوان خطاب به کارگران و زحمتکشان جهان و ۲۵ قطعنامه تصویب کرد که یکی از آنها در باره ایران و بشرح زیرین است:

نهمین کنگره سندیکائی جهانی که از تاریخ ۱۶ تا ۲۲ آوریل ۱۹۷۸ با شرکت ۹۹۶ نماینده سازمانهای سندیکائی بین المللی، منطقه ای و ملی در پراگ تشکیل گردید، بانگرانی بسیار آگاه شد که فشار و تضییقات در ایران روز افزون است و تشدید میشود در عین حال مبارزه حق طلبانه اقلتر گوناگون جامعه بیش از پیش برای آزادیهای دموکراتیک گسترش می یابد. اکنون هزاران نفر در زندانها دچار شکنجه های وحشیانه هستند؛ تنها

باین دلیل که خواستار ابتدائی ترین حقوق انسانی خود و مخالف دشوار شدن دائمی شرایط زندگی توده های زحمتکش هستند.

تنها بعنوان نمونه در ماههای اخیر در تهران پایتخت، قم و تبریز دومین شهر کشور، توده مردم بیاضا هستند و تظاهرات آنها بوسیله ساواک پلیس شوم سیاسی رژیم به حامیانی از خون تبدیل شد. در تبریز هنگامیکه پلیس بکنار زده شد، حکومت ارتش را که از طرف هلیکوپتر های نظامی پشتیبانی میشد قراخواند، جمعیت را به مسائل بست و صدها نفر از مردم بکنار از قربانی کرد. نهمین کنگره سندیکائی جهانی درحالیکه از مبارزه حق طلبانه مردم و زحمتکشان ایران مصممانه پشتیبانی میکند، پیام برطنین خود را بزحمتکشان و سندیکاهای جهان میفرستد و از آنها میطلبد که:

۱- اعتراض خود را باشکال ممکن علیه فشار و تضییقات وحشیانه ای که قربانی آنها بر اهران و خواران ایرانی آنها هستند، ابراز کنند.

۲- از مطالبات حق مردم ایران که هدف آنها پایان دادن رژیم ترور و اجتناب، غارتگری و استعمار بیرحمانه است، پشتیبانی نمایند.

۳- بسازمان ملل متحد و سازمانهای وابسته به آن بویژه به کمیسیون حقوق بشر برای محکوم کردن جنایاتی که در ایران مرتکب میشوند، مراجعه نمایند و بخواهند که حقوق و آزادیهای دموکراتیک در ایران برقرار شود.

پراگ - ۲۲ آوریل ۱۹۷۸

باین ترتیب نهمین کنگره فدراسیون سندیکائی جهانی که نماینده صد ها میلیون کارگر و زحمتکش جهان بود با کامیابی بکار خود پایان داد.

واقعاتی که دیلی اکسپرس افشاء میکند

روزنامه انگلیسی «دیلی اکسپرس» در شماره ۲۸ مارس ۱۹۷۸ خود تحت عنوان «آیا شاه میتواند باقی بماند» مقاله ای بقلم خبرنگار خود «میم واشنگتن» بنام «راس مارک» منتشر کرده است که حاوی برخی واقعات جالب است:

(۱) این روزنامه خبر میدهد که پس از تیر اندازی به اشرف در نرس «شاه شاهان» نمیخواهد به پناهگاه دور افتاده خود در سن موریتس (سوئیس) برود و در نواحی تجلی «اسپن کلرادو» آمریکا با صحت سوم در کار ساختمان یک اقامتگاه کاخ مانند است که جانشین وزبای سن موریتس خواهد شد.

این روزنامه میگوید که در ناحیه «راکی ماونتین» آمریکا که دارای قتل پر برف است شاه ملکی خریداری کرده و کارکنان پلیس سری آمریکا می گویند «شاه میخواهد در صورتیکه کودتایی او را از تحت طلوس سرنگون کند» باین گوشه پناهبرد.

(۲) دیلی اکسپرس عیناً چنین میگوید «شاه شاهان» ۲۵ سال پیش بکمک کودتایی که اداره مرکزی جاسوسی آمریکا (سیا) آنرا سازمان داده بود بر تخت نشانداده شد.

(۳) این روزنامه میگوید که قرب به بقا شاه علاقمند است و بر آنست که سقوط او میتواند «تلاش نبروها را در خاور میانه سختی مترازل کند» زیرا اسرائیل، عمده ترین تحویل دهنده نفت خود را از دست خواهد داد.

(۴) این روزنامه میگوید که ارتش ایران «یکی از بزرگترین ارشهای موجود جهان است» و نیروی هوایی ایران از جهت تجهیزات ملن امریکائی خود جای سوم را در جهان احراز میکند.

(۵) دیلی اکسپرس میگوید: «مقامات دولتی» تهران قبول دارند که شاه قدرت خود را فقط از طریق ارتش و فشار و تضییقی که بوسیله پلیس ساواک این مایه وحشت عمومی «اعمال میکند» حفظ مینماید.

(۶) دیلی اکسپرس میگوید: «دیپلماتهای غربی حدس میزنند که تعداد کشتگان (در تبریز) به هزارها بالغ است.

(۷) «شاه اکنون همراه یک واحد بزرگ نگهبانان دارای جامه چرمی سیاه که بوسیله اسرائیلی ها پرورش یافته اند حرکت میکند.

(۸) «دیلی اکسپرس میگوید: «حلس زده میشود که از هر ۴۵۰ ایرانی یک نفر عامل مخفی ساواک است.

زندانیان سیاسی باید ...

گسترش مبارزات مردم و رسوائی بیش از پیش رژیم مطلقه در افکار عمومی جهان، شاه را از چندی پیش مجبور به برخی اقدامات بی محتوی نمود، تا بتواند پوست «شاه دموکرات» بر تن کشد و ادعای وجود دموکراسی کند. از جمله این اقدامات آزادی عمده ای از زندانیان بود که با بوق و کرنا اعلام شد. ولی سرانجام کوه تبلیغات پر هیاهو موش زائید و مردم دیدند که اکثریت مطلق آزاد شدگان از میان چمران عادی داد گاههای نظامی و داد گستر، یعنی زندان، چاقو کشان و تبهکاران حرفه ای انتخاب شدند. این عده قلیل از زندانیان سیاسی هم که آزاد شدند، باین دلیل زندانی شده بودند و یا اگر از اثر ابراز ندامت، از زندان رهائی یافتند. رژیم دزد و دزد پرور شاه تحت عنوان دهان پر کن آزادی زندانیان سیاسی، از دزدان قهری چون سرلشکر نسیمی راد و سرلشکر رمزی عطایی فرمانده پیشین نیروی دریائی که بجرم حیف و میل صد ها میلیون تومان زندانی بودند، «سهم خلیفه» میگیرد و آنها را آزاد میکند. اما قهرمانان مردم مانند صفر قهرمانی زندانی ۳۱ ساله و افسران عضو حزب توده ایران، زندانیان ۲۴ ساله را در بدترین شرایط در زندان نگاه میدارد و در زندانهای مختلف کشور بخش میکند. در های آهین زندان را بروی چاقو کشان و آدمکش حرفه ای میگشاید، تا پلیس این «مرحمت ملوکانه» بجان مردم آزادخواه بقتند اما صد ها زندانی سیاسی را که حتی دوران محکومیت غیر قانونی آنها هم بسر رسیده، در پشت میلهها نگاه میدارد، آنها را از نو شکنجه میدهد، آنها را از نو محاکمه میکند، آنها را از نو محکوم میسازد. رژیم چنایکار شاه که وسعت مبارزات خلق سراسیمه اش کرده است، با کشتارهای جدید، با بگیر و ببندهای جدید و تضییقات جدید از مردم انتقام میکشد. حد شقاوت و سختگیری در مورد زندانیان سیاسی اخیراً

اوین

اینجا زندان است؟
خیر! شهرک چراغان است.
یک! دو! سه!
اینجا زندان است؟
زندان اصلاً در ملک مانیتست
پس این زندانی کیست؟
زندانی؟
.....
مذرت میخوانم.
پوزش میطلبم.
خطا کردم، غلط گفتم.
اگر گفتم تصب دیدم.
خطا کردم، ببخشیدم.
شهرک چراغان است
شب نشینی است اینجا
شادی میکنند آنجا
همه جا رقص و آواز است
همه چیز در نور و تلوژ است
همه خرمند و خندان
همه دلخوشند و شادان
که میگویند کس میگیرند اینجا
با که کس در رنج است در شهرک ما
بگوید اگر جرأت دارد او
تا بلو بفهمانیم که شخصی است بدلتی و
همه جا نمایش است و فستیوال
در این شهرک همه غرقند در خوشی و مال
اینجا کسی نمیگرید
اینجا کسی عذاب نمیند
خوشی، شادی در شهرک اوین
پیچیده در گذشته، آینده و حال است
رنج و تصب به پیشوائی «ساواک» مجال است
شهرک ما غرق شور و شادی است
«اوین» نمونه خوشی و آزادی است.

۲۱ فروردین ۱۳۵۷

بچائی کشید که زندانیان زندانهای قصر و اوین قبولانند خواسته های قانونی خود دست بیک اعتدال ۳۱ روزه زندان، اعتصاب سرانجام با موفقیت پای یافت و زندانیان با دلآوری و ایستادگی خود توانا جلادان را بقبول خواسته های خود وا دارند. اما این موفقیت آسان بدست نیامد، اعتصاب یکپارچه زندان قصر و اوین که خشم جلادان را برانگیخته نخست با تهدید و شلت عمل آنان مواجه گماندوهای شاه بپرون بند هلی زندان یورش و زندانیان را مضروب و مجروح کردند. کار بکشید که روز ۲۵ اسفند، هنگامیکه خانواده زندانیان برای اعتراض بچلتیت مأموران زندان در زندان قصر اجتماع کرده بودند، مؤخیمان به زندان سالخورده و حتی کودکان خرد سال خانواد حمله کردند، آنها را کتک زدند و چند تنی از را بازداشت کردند. طول اعتصاب، عده ای از زندان را دچار خطر مرگ ساخت. افکار عمومی جهان باین اعتراضات بیرون برخاست. از جمله انجمن جهانی حقوق دموکرات اعلامیه ای در افشاء تضییقات رژیم انتشار و تکراری خود را از خطری که چنان زندانیان اعتدال را تهدید میکند، بیان داشت و روزنامه «موریتس» از گلی مرکز حزب کمونیست فرانسه در شماره ۱۳ خود در دفاع از زندگی زندانیان شرح مبسوطی نگاشت سرانجام حمایت بیخبر افکار عمومی در داخل و از کشور و پاینداری زندانیان، این فرزندان رز و دلیر خلق، رژیم را وادار کرد تا در زندانهای اوین بخواست زندانیان تن در دهد. اعتصاب یافت، ولی اعمال فشار در سایر زندانها و دستگیر تازه، بدون وقفه ادامه دارد. خبر گزارهایی خد فاش کردند که در روز ورود رئیس جمهوری آلمان فدرال بایران، قطار در تهران ۶۵ دانشجویان به همراه اعلامیه و بیش از سی نفر در شهرستانها به بهانه مختلف بازداشت شده اند.

رژیم شاه که مغرور و مغرور است، میخورد با کشتار و حبس و تبعید خشم مردم را مهار کند بر افراد خود سرپوش بگذارد. اما این اقدامات کارانه نتیجه لازم را برای رژیم ضد ملی و دموکراتیک و ضد خلقی شاه بیار نخواهد آورد. خروشان مردم که بحرکت در آمده است، سر پایه های حکومت مطلقه را از بن بر خواهد کند.